

Multiprobleem aanpak Landgraaf

Inhoud

Inleiding	2
Over welke casussen hebben we het?	2
Wat willen we bereiken?	3
De OMO-professional voor inwoners in de knel.....	3
Legitimatie, comfort en vertrouwen	4
50- gezinnenaanpak (Maastricht) en handboek maatwerk in het sociaal domein	4
Landelijke ondersteuning Maatwerk Multiprobleemhuishoudens	4
Hoe gaan we aan de slag?	6
Rol van de OMO-functionaris	6
Lerende organisatie	7
Doorontwikkeling van de toegang en invoering WAMS	7
Escalatieroute	8
Concreet aan de slag	8
Casusgericht.....	8
Betrokkenheid van het gezin	8
Monitoring.....	8
Randvoorwaarden	9
Capaciteit	9
Financieel	9
Bestuurlijk commitment	10
Prioritering	10
Verbindingen intern en extern	10
Samengevat	10

Inleiding

Het aantal gezinnen met Multi-problematiek, o.a. op gebied van Wmo, jeugd, schulden, dat in de problemen komt stijgt de afgelopen jaren, ook in Landgraaf. Deze gezinnen krijgen hulp door veel instanties. Zij kunnen daarbij klem komen te zitten tussen de verschillende regels.

Inmiddels zijn er meerdere programma's en pilots (landelijk) opgezet zoals bijvoorbeeld de 50-gezinnaanpak in Maastricht, het programma meer maatwerk van diverse ministeries en uitvoeringsorganisaties en de doorbraakmethode van het Instituut Publieke Waarden. Maatwerk is niet zonder meer doen wat de professional als persoon de beste oplossing vindt. Ook onder maatwerk moet een objectieve onderbouwing zitten, met daarin de opvatting van de gemeente als leidraad. Dat betekent dat we evengoed invulling geven aan de beginselen van behoorlijk bestuur en daarmee onder andere kijken naar gelijke effecten, zorgvuldigheid en motivering: pas toe en leg uit óf wijk af en leg uit.

Om de dienstverlening aan deze Multi-probleem gezinnen in Landgraaf te verbeteren, onze uitvoering meer handvaten te geven, te leren voor de beleidsontwikkeling sociaal domein en kennis op te doen hoe we Multi-problematiek samen kunnen voorkomen, willen we inzetten op een lokale casusregisseur Multi-probleemaanpak, gekoppeld aan een maatwerk- en escalatieroute voor deze casussen in Landgraaf. We maken daarvoor gebruik van de eigen opgedane ervaringen, de ervaringen elders in het land met de doorbraakmethode en het programma Maatwerk Multiprobleem huishoudens van de ministeries van BZK, JenV, OCW, SZW, VWS en financiën. Het voordeel hiervan is dat we ook kunnen samenwerken met andere gemeenten en uitvoeringsorganisaties zoals de Belastingdienst, CAK, CJIB, DUO, IND, SVB en UWV.

Daarnaast zetten we met deze aanpak ook de eerste stappen in de implementatie van de Wet aanpak Meervoudige Problematiek Sociaal Domein (WAMS). Deze wet moet regelen dat gemeenten in specifieke situaties de ruimte krijgen om te verkennen of mensen kampen met gestapelde problemen en welke partijen nodig zijn om de problemen op te lossen. Doel: snellere en meer gecoördineerde 'integrale' hulp voor kwetsbare mensen. Deze wet gaat ook mogelijkheden bieden om over de domeinen heen informatie uit te wisselen. Ingangsdatum van deze wet wordt voorzien op 1 juli 2024.

Vooralsnog zetten we in op een pilotperiode van 3 jaar en evalueren we (casuïstiek) tussentijds om verbeteringen aan te brengen. Voordeel van deze doorlooptijd is dat er met en zonder WAMS kan worden gewerkt. Eind 2025 wordt een eindevaluatie van de pilot voorzien, waarna de vervolg aanpak kan worden geborgd in de bestaande processen.

Over welke casussen hebben we het?

Vanaf 2015 hebben we ervaring kunnen opdoen met casussen in het sociaal domein. Daarbij kennen we ondertussen allemaal complexe casuïstiek, die regelmatig terugkeert. Het gaat vaak om een kleine groep personen, die een groot beslag leggen op de capaciteit, financiën en hulpverleners. Vaak omdat de standaardmogelijkheden geen oplossing zijn. Er is een

andere oplossing, buiten de gebaande paden nodig. Het gaat dan bijvoorbeeld om dreigende uithuiszetting van grote, overlast gevende gezinnen. Grote schuldenproblematiek, vervuiling/verwaarlozing of GGZ-problematiek, opvoeden en gezondheid.

Wat willen we bereiken?

Wat we willen bereiken in al deze situaties is een duurzame verandering in plaats van het tijdelijk dempen van de problematiek. We willen toe naar een nieuwe kijk op het toepassen van de wet- en regelgeving in het sociaal domein. Dit met als effect dat integraal, samen met de cliënt, naar de gezinssituatie wordt gekeken en dit (op de lange termijn) leidt tot rendement voor cliënt én gemeente met een verbeterde wijze van dienstverlening. We kijken daarbij naar vier zaken:

1. Wat wil de inwoner samen met de gemeente bereiken?
2. Kunnen we de ondersteuning bieden vanuit de *grondwaarde* van de wetgeving?
3. Is de voorgestelde oplossing ethisch verantwoord?
4. Wat zijn de juridische randvoorwaarden om de oplossing mogelijk te maken?

Tijdens de uitwerking van bovenstaande vier vragen kijken we naar wat het effect is van het voorgenomen besluit. Zowel op de korte als lange termijn voor de inwoner en zijn omgeving. Maar we kijken ook naar mogelijkheden en vaardigheden, leidende werkprincipes en of het zuiver is in de bedoeling (grondwaarde). Om dat goed te kunnen beantwoorden, geven we ook telkens antwoord op de vraag: wat gebeurt er als we nietsdoen? We stellen een Maatschappelijke Kosten-batenanalyse op.

Het gaat dus alleen om oplossingen die niet binnen de reguliere werkwijze te realiseren zijn en het ontslaat medewerkers en organisaties niet van de verantwoordelijkheid om eerst zelf actief naar oplossingen te zoeken. Het gaat om het voorkomen van stagnatie en escalatie.

De OMO-professional voor inwoners in de knel

Inwoners in Multi-probleemsituaties en complexe casussen kunnen volledig klem te komen zitten tussen regels en instanties. Ook onze consultants hebben steeds vaker met deze problematiek te maken en ondanks alle inspanningen kunnen ook zij vaak geen doorbraak forceren. We zien dat de kosten voor deze situaties een behoorlijk beslag kunnen leggen op de gemeentelijke financiële middelen, de beschikbare capaciteit van onze toegang en dat het vaak afwachten is of een interventie daadwerkelijk duurzaam succes oplevert. De situatie is vaak zo complex dat ook de hulpverleners vastlopen in het systeem en casussen zeer hoge kosten met zich meebrengen en dat moet anders.

Door het inzetten van een professional Onconventionele Maatwerk Oplossingen (hierna: OMO-professional) in het sociaal domein, gepositioneerd naast beleid, uitvoering en hulpverleners, als verbinder en regisseur, willen we meer slagkracht organiseren in de situaties die nu veel capaciteit vragen van de consultants.

De OMO-professional kan met mandaat van het College op casusniveau opereren en met deze oplossingen de basis leggen voor het gezin om uiteindelijk samen met de reguliere hulpverlening het leven weer verder op de rails te krijgen en daarmee het rendement van de ondersteuning te vergroten.

Deze professional zal ook binnen en buiten de gemeentelijke organisatie deze aanpak delen om stagnatie door complexe problemen vroegtijdig aan te pakken. We werken hiermee toe naar bredere verspreiding en steeds meer professionals die deze werkwijze (denken en werken vanuit de bedoeling) zich eigen kunnen maken en regulier inzetten. De organisaties kunnen vervolgens deze (gebundelde) ervaringen aangrijpen om structurele verbeteringen aan te brengen.

Legitimatie, comfort en vertrouwen

We werken met de OMO-professional aan een betere begaanbare route om sneller te kunnen doen wat nodig is, met de inzet van (wettelijke) bevoegdheden en instrumenten die de professionals de legitimatie en het comfort bieden om langs de randen van de wet te werken of indien goed gemotiveerd ervan af te wijken. Actieve steun en rugdekking van management en bestuur is daarvoor noodzakelijk, zodat er vertrouwen is in de professional om te doen wat nodig is.

50- gezinnenaanpak (Maastricht) en handboek maatwerk in het sociaal domein

Diverse gemeenten zijn al aan de slag met de zogenoemde ‘onconventionele aanpak’. De gemeente Maastricht werkt succesvol met de 50-gezinnenaanpak om Multi problematiek aan te pakken. Als Landgraaf hebben we daar al eerder kennis mee gemaakt en deze aanpak incidenteel toegepast bij casuïstiek. Daarnaast is er het handboek maatwerk in het sociaal domein, waarin deze aanpak nader is uitgewerkt en door consultants in het gehele sociale domein toegepast kan worden. Voor de toepassing is het noodzakelijk om de aanpak lokaal uit te werken, afspraken te maken over bevoegdheden en financiële middelen en bestuurlijk commitment te verkrijgen. Daarnaast om consultants en beleidsmedewerkers regelmatig mee te nemen in casuïstiek en ingezette oplossingen, zodat iedereen leert om deze werkwijze toe te passen.

Landelijke ondersteuning Maatwerk Multiprobleemhuishoudens

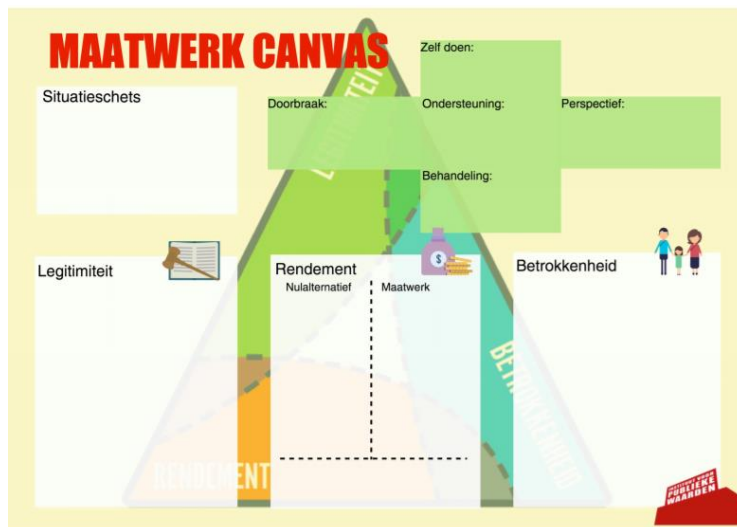
Het Programma Maatwerk Multiprobleemhuishoudens werkt aan nieuwe bevoegdheden en instrumenten die in 2023 voor alle gemeenten beschikbaar moeten komen. Daarnaast creëren ze de mogelijkheid om met meer uitvoeringspartners samen te werken. Door als gemeente Landgraaf hier actief op aan te sluiten kunnen we gebruik maken van landelijke ondersteuning in de vorm van:

- Landelijk maatwerkloket Multiproblematiek:
Het Landelijk Maatwerkloket Multiproblematiek is het centrale aanspreekpunt bij het Rijk om vastgelopen Multi probleemsituaties te helpen oplossen. Dit loket wordt aangesproken als lokaal en regionaal alles is gedaan om tot een oplossing te komen, maar dit niet is gelukt.

- Landelijk Maatwerkregister:
Het Maatwerkregister helpt professionals van gemeenten en landelijke uitvoeringsorganisaties om elkaar snel te vinden en om samen aan een oplossing te werken. Dit betekent ook dat wij snel bereikbaar zijn voor andere instanties. Vragen worden binnen 2 werkdagen opgepakt.
- Landelijk Escalatie Team:
Een casus kan worden opgeschaald naar het LET. Hier brengt een onafhankelijk voorzitter de betrokken bestuurders bij elkaar om aan een oplossing te werken. Daarnaast vormt het LET een platform om te leren van knelpunten die zich voordoen.
- Overbruggingsprocedure:
Soms is de oplossing helder, maar is nog onduidelijk welke partij deze moet bekostigen. Om te voorkomen dat een situatie verergert, is er een overbruggingsprocedure. Terwijl de situatie wordt behandeld, kan via voorfinanciering (lokaal of landelijk) direct de juiste hulp worden geboden. De verantwoordelijke partij betaalt het voorgefinancierde deel vervolgens terug.
- Tuchtrect en informatie delen:
Het landelijk ondersteuningsprogramma denkt mee en adviseert over knelpunten die zich voordoen als het gaat om tuchtrect en informatie delen met andere betrokken organisaties.
- Opleiden:
We kunnen gebruik maken van opleidingen en trainingen voor maatwerk en lef.
- Time-out bevoegdheid:
De time-out bevoegdheid heeft als doel om besluiten die zo'n groot effect op de bestaanszekerheid hebben, tijdelijk stop te zetten. Betalingen aan overheidsinstellingen kunnen bijvoorbeeld worden opgeschort. Op die manier kunnen de betrokken partijen gezamenlijk naar een alternatieve aanpak zoeken.
- Afstemmingsbepaling
Binnen de huidige wetgeving kan al veel informatie gedeeld worden tussen organisaties. Het landelijk ondersteuningsprogramma helpt om in urgente situaties sneller oplossingen te bieden.
- Afwijkingsbevoegdheid
Elke wet kent haar eigen uitzonderingen en clausules. Het landelijk ondersteuningsprogramma werkt toe naar de wettelijke afwijkingsbevoegdheid, zodat overheidsinstanties de wettelijke ruimte hebben om maatwerk te leveren.

Hoe gaan we aan de slag?

We richten lokaal een proces in om complexe casussen die de dagelijkse werkpraktijk overstijgen op te pakken. Daarmee zetten we in op het forceren van doorbraken en oplossingen die nodig zijn. Het doel hiervan is om onze middelen (menskracht, financiën en instrumenten) zo efficiënt en effectief mogelijk in te zetten en de persoon en/of het gezin te helpen met een oplossing die recht doet aan de situatie. Het gaat daarbij telkens om een multidisciplinaire aanpak. Om tot die oplossing te komen maken we gebruik van het maatwerk canvas (figuur 1) en het handboek maatwerk in het sociaal domein om onderbouwd af te wijken van de standaardoplossingen. Dit betekent dat we altijd kijken naar de unieke situatie, de legitimiteit, het rendement en de betrokkenheid alvorens we besluiten om een doorbraak te

forceren. Daarnaast dient er bereidheid bij de betrokken personen te zijn om zelf ook te willen veranderen (in kleine stapjes). We sluiten daarbij aan bij het uitgangspunt van het sociaal domein dat het doel is om inwoners te ondersteunen in aanvulling op wat iemand zelf kan en niet om alles over te nemen en we werken daarmee aan persoonlijke groei en duurzame oplossingen.

Figuur 1 maatwerk canvas

Rol van de OMO-functionaris

De voorgestelde aanpak vraagt inzet van capaciteit om op een andere manier aan de slag te gaan met complexe casussen. Deze capaciteit is met name van belang in de procesregie. De OMO-functionaris neemt namelijk niet over, maar kijkt mee, adviseert en escaleert waar nodig. Daarnaast legt de OMO-functionaris de verbinding tussen uitvoering, beleid en hulpverleners, zodat de opgedane ervaringen indien nodig ook beleidsmatig vertaald kunnen worden voor een structurele andere manier van werken.

Daarnaast gaat bij het zoeken naar oplossingen vaak veel tijd verloren in het vinden van de juiste persoon bij de betreffende instanties. Als we ons aansluiten op het landelijk maatwerkregister kunnen professionals elkaar sneller vinden, maar dienen ook wij één aanspreekpunt aan te wijzen. Deze functionaris krijgt daarmee de opdracht en wordt in positie gebracht om doorbraken te forceren bij urgente, complexe, sociale- en of veiligheidsproblematiek. Daarnaast kan deze functionaris ook opschalen intern via de afgesproken escalatieroute en als dat geen oplossing is extern naar het Landelijk Escalatie Team (LET).

Vooralsnog gaan we uit van een gemiddelde inzet van 4 dagen per week voor een periode van 3 jaar. De OMO-functionaris is wekelijks op een vast moment beschikbaar voor consulenten om casussen te bespreken. Daarnaast begeleidt de OMO-functionaris de consulenten bij het toewerken naar een doorbraak. Het is niet de bedoeling dat deze functionaris de casussen overneemt. De opgedane ervaringen worden vervolgens gedeeld met beleid, uitvoering en bestuur zodat we samen kunnen leren en doorontwikkelen. Waar nodig kaarten we knelpunten in het systeem aan en werken we toe naar structurele oplossingen in de reguliere aanpak.

De rol en opdracht van de OMO-functionaris is dus niet beperkt tot casuïstiek in de eigen organisatie. Hij/zij dient tevens opdracht en mandaat te hebben om oplossingen te zoeken voor binnenkomende vragen, ook als dat (gemotiveerd) afwijking vraagt van onze eigen uitvoeringsregels. Dit kan waar nodig via een overlegtafel, waarin alle betrokken disciplines aan tafel zitten.

Lerende organisatie

Om deze aanpak uit te voeren en te borgen is het van belang dat consulenten, beleidsmedewerkers en seniormedewerkers betrokken worden bij de aanpak. Enerzijds door een gezamenlijke kick-off door uitleg te geven, maar ook gedurende de pilotperiode om te leren van de opgedane ervaringen, zodat men deze vervolgens ook zelf kan inzetten. Om dit te bevorderen wordt voorgesteld om consulenten de mogelijkheid te bieden om trainingen te volgen en gebruik te maken van het handboek voor omgekeerd werken, denken en doen (maatwerk in het sociaal domein). Er valt veel te leren uit collegiale raadpleging en gezamenlijke casusbesprekingen. Daarnaast is een belangrijk onderdeel de ruimte die medewerkers in de uitvoering krijgen om terug te koppelen richting beleid, management en bestuur wat zij nodig hebben om hun werk goed te kunnen doen: de aanpassingen van onderaf.

Dit betekent ook 'omgekeerd beleid'. Op basis van de resultaten en effecten die we met deze werkwijze opdoen zullen we proefondervindelijk vaststellen wat er nodig is om dit effect structureel te realiseren. Dat kunnen we vervolgens vastleggen in ons beleid en de standaardwerkwijze maken voor de toekomst.

Doorontwikkeling van de toegang, transformatieplan Wmo en invoering WAMS

De opgedane ervaringen van deze werkwijze bij complexe casussen kunnen worden gebruikt om ook de toegang van het sociaal domein verder door te ontwikkelen en de ontwikkelingen van het transformatieplan Wmo te voeden. We willen leren van de aanpak en deze borgen in de dagelijkse werkwijze, om in zo min mogelijk stappen, de benodigde oplossing voor onze inwoners in te zetten. Daarmee bereiden we ons ook voor op de invoering van de Wet aanpak meervoudige Problematiek Sociaal Domein per 1 juli 2024. Dit wetsvoorstel moet regelen dat gemeenten in specifieke situaties de ruimte krijgen om te verkennen of mensen kampen met gestapelde problemen, en welke partijen nodig zijn om de problemen op te lossen. Doel: snellere en meer gecoördineerde 'integrale' hulp voor kwetsbare mensen.

Escalatieroute

Soms is de problematiek van dermate omvang of zijn er niet direct oplossingen voorhanden, dat opschalen nodig is om tot een doorbraak te komen. We hanteren daarvoor intern het volgende stroomschema:

Afhankelijk van de casus kan bovenstaande route één-op-één met de benodigde functionarissen worden doorlopen óf er wordt een overlegtafel georganiseerd waaraan alle functionarissen deelnemen en een oplossing wordt gezocht. We kunnen zo ook leren van de knelpunten voor volgende casussen. Daarnaast geldt dat als we er lokaal niet uitkomen, we verder opschalen naar het Landelijk Escalatie Team.

Concreet aan de slag

Casusgericht

We gaan niet specifiek aan de slag in een buurt of wijk, maar zetten in op de aanpak van casussen die binnenkomen of al geruime tijd bekend zijn en waar een doorbraak geforceerd moet worden. Elke week is er op een vast moment de ruimte om casussen te bespreken met de OMO-functionaris. In de daaropvolgende week wordt een besluit genomen over de in te zetten aanpak. De consulent kan zo verder met de casus om de doorbraak te realiseren. Daarnaast worden bij de casussen waar nodig ook externe partners betrokken.

Betrokkenheid van het gezin

In principe gaan we uit van praten met het gezin of de persoon in plaats van praten over. Echter in zeer complexe casussen zal dit niet altijd vanaf het begin mogelijk zijn. In elk geval dient er altijd gekeken te worden hoe het gezin of de persoon bij de oplossing betrokken kan worden. Is het in de aanvang niet mogelijk, dan dient in het plan opgenomen te worden hoe men verwacht op termijn samen aan het vervolg te gaan werken.

Monitoring

Als de methode wordt ingezet, volgen we het gezin/de persoon gedurende een halfjaar tot maximaal een jaar. De OMO-functionaris kan zo de ontwikkelingen en resultaten volgen en komen tot een evaluatie van de ingezette oplossing. De OMO-functionaris zorgt, na afronding van zijn interventie, indien nodig voor inbedding in de reguliere processen.

Randvoorwaarden

Capaciteit

Het uitvoeren van deze aanpak is niet mogelijk binnen de bestaande capaciteit. We zien op dit moment al een hoge werkdruk in de uitvoering, die voor een deel het gevolg is van een toename van Multi-probleem casussen. We gaan daarom uit van de inzet van extra capaciteit middels een OMO-functionaris. Deze functionaris implementeert dit Plan van Aanpak en gaat niet inhoudelijk aan de slag, maar adviseert, verbindt, stuurt op het proces en evalueert de voortgang. Daarbij gaan we uit van het volgende profiel:

- Proces/projectmanager;
- Tenminste HBO-gechoold;
- Beschikbaar voor 4 dagen in de week;
- Enthousiasmerend, doortastend en aanjagend;
- Ruime ervaring met uitvoering- en beleid binnen het sociaal domein;
- Bekend met de 50-gezinnen aanpak / maatwerk / doorbraak;
- Ervaring met GGZ-problematiek (pré).

Financieel

We gaan uit van een benodigd budget van € 60.500,- in de jaren 2023, 2024 en 2025. Deze kosten worden gedekt door de POK-middelen die ter versterking van de gemeentelijke dienstverlening door het Rijk zijn verstrekt over de jaren 2022-2027.

Voor de kosten van de OMO-functionaris begroten we € 59 duizend en voor de aanschaf van de handboeken € 1.500,- per jaar.

Voor de uitvoering van de oplossingen gaan we er in de meeste gevallen vanuit dat dit binnen de bestaande budgetten voor Wmo, Jeugd en/of Participatie kan, door de grenzen van de schotten op te zoeken of deze te combineren. Dat is ook de ervaring die andere gemeenten hebben opgedaan.

In een zeer beperkt aantal gevallen kan het nodig zijn om een niet geoormerkt budget in te zetten. Daarvoor maken we gebruik van een stelpost van € 50 duizend per jaar. Door de inzet van dit flexibele budget kunnen er snel oplossingen worden ingezet. Door de inzet hiervan tevens gericht te monitoren op kostenbesparing elders in de organisatie krijgen we ook financieel zicht op de aanpak. Het budget wordt alleen ingezet in complexe situaties waarvoor geen reguliere budgetten beschikbaar zijn.

Mogelijk dat we op termijn ook, als de kosten van een ingezette maatregel bij een andere organisatie tot een besparing leiden, kunnen afspreken dat er een bijdrage aan het budget wordt geleverd.

De voorgestelde aanpak dient daarmee ook financieel kostenbesparend te werken en wordt gezien als een beheersmaatregel. Zonder deze aanpak kunnen we in escalerende situaties zeer hoge kosten kwijt zijn aan hulpverlening, zonder dat er een structurele oplossing wordt

bereikt. De interne ervaring leert bijvoorbeeld dat grote gezinnen tot circa 1 miljoen euro per jaar aan zorgkosten kunnen gebruiken. Met deze aanpak wordt beoogd om de financiële middelen zo effectief mogelijk in te zetten.

Bestuurlijk commitment

Om actief aan de slag te gaan met de voorgestelde Multi-probleem aanpak is serieuze inzet nodig. Om ook gebruik te kunnen maken van de landelijke ondersteuning zijn bestuurlijke afspraken nodig met de deelnemende organisaties. Dit om professionals in positie te brengen en rugdekking te geven.

Prioritering

Vragen en verzoeken van de OMO-functionaris dienen prioriteit te krijgen boven de reguliere werkzaamheden. Dit laatste is wellicht ongemakkelijk, maar het gaat uiteindelijk om urgente, complexe, probleemsituaties waar hoge kosten het gevolg kunnen zijn. Zonder tijdige oplossing zal een casus verder escaleren. We hanteren in principe een termijn van 2 werkdagen.

Verbindingen intern en extern

Deze aanpak vergt ook dat we de interne verbindingen tussen Jeugd, Wmo, Participatie, Toezicht- en Handhaving en openbare orde en veiligheid nog verder gaan verstevigen. Op dit moment wordt er steeds vaker en steeds beter samengewerkt. Door deze complexe casussen gezamenlijk aan te pakken met behulp van deze aanpak en de inzet van de overlegtafel kunnen de verbindingen worden verbeterd. Dat geldt ook voor de externe samenwerking met ISD-BOL, Welsun, Kredietbank, Woningcorporaties en de zorgaanbieders.

De OMO-functionaris werkt nauw samen met de coördinator ketenaanpak zorg- en veiligheid, die specifiek aandacht heeft voor overlastgevende en jeugdige ondermijners, zorgmijders en personen met verward/overlastgevend gedrag.

Samengevat

Hieronder zetten we de voorgestelde aanpak samengevat en schematisch uiteen.

Hoe werkt het?

1. Signaal (KCC) → vastgelopen Multi-problematiekcasus (oude en nieuwe casussen)
 2. Inzetten van een multidisciplinaire aanpak noodzakelijk?
 - a. Consulent brengt de casus in bij het wekelijks overleg van de OMO-functionaris om te sparren (Week-1)
 - b. De maatwerk canvas wordt ingevuld om probleem en oplossing te structureren.
 - c. Besluit over de voortgang van de casus wordt gelijk genomen (Week-1) of na een bezinningsperiode (week-2) waarin de alternatieven worden onderzocht.
- ➔ Indien nodig wordt de *Escalatie-route* ingezet en/of de coördinator ketenaanpak zorg- en veiligheid betrokken.

- d. De aanpak en oplossing wordt in principe met de cliënt besproken, tenzij dat (gemotiveerd) niet mogelijk is.
- e. De uitkomsten worden vastgelegd in 1Gezin1plan1Regisseur, met concrete doelstelling en tijdpad.
- f. Monitoring vindt plaats 6 maanden tot 1 jaar na de ingezette oplossing.

Welke casussen?

Het gaat om alle casussen waarbij er sprake is van Multi-problematiek en de reguliere oplossingen niet toereikend zijn om tot een structurele oplossing te komen. Het kan gaan om Jeugdhulp, Wmo, inkomen-schulden, woonproblemen, leerplicht enzovoorts, tenzij behorend bij de coördinator ketenaanpak zorg- en veiligheid.

Uitgangspunten?

- Er is inhoudelijk (en financieel) rendement;
- Er is betrokkenheid van de cliënt/het gezin;
- Het past binnen de grenzen van wat wettelijk mogelijk en verdedigbaar is;
- De OMO-functionaris neemt niet over, maar ondersteunt en faciliteert;
- Er is extra capaciteit om de verbinding te maken tussen uitvoering, beleid en externe partners, ter ondersteuning van de consultant.

Hoe gaan we dat bekostigen?

- We zetten een gedeelte van de door het Rijk verstrekte POK-gelden ter versterking van de gemeentelijke dienstverlening voor de bekostiging in 2023, 2024 en 2025 in. Uitgaande van de lerende effecten moet deze aanpak op termijn binnen de bestaande capaciteit uitgevoerd kunnen worden, doordat de werkwijze door steeds meer medewerkers toegepast kan worden.

Bevoegdheden, bestuurlijke afstemming en de escalatieroute:

- Indien de oplossing wordt gevonden binnen de bestaande kaders, wordt deze ambtelijk afgehandeld.
- Indien de oplossing wordt gevonden buiten de bestaande kaders, vindt er afstemming met de portefeuillehouder(s) plaats en heeft de OMO-functionaris mandaat om te handelen.
- Oplossingen die de beschikbare budgetten overstijgen worden via de snelst mogelijke route ter besluitvorming voorgelegd aan het College.
- Periodiek wordt het College geïnformeerd over de inzet van de Multi-probleemaanpak en legt het college via de planning- en control cyclus verantwoording aan de gemeenteraad af.
- Casussen waarvoor de oplossing om bestuurlijke afstemming met andere partners vraagt, worden via de Escalatieroute doorlopen.

Hoe gaan we ervan leren?

- Doordat we in de uitvoering knelpunten signaleren en gedurende de uitvoering evalueren, zien we welke zaken structureel anders aangepakt moeten worden.

- Daarnaast zetten we in op gezamenlijke casuïstiek bespreking en de verdieping hierop. Zo krijgen we verschillen helder, kunnen we die verschillen (leren) waarderen en een gemeenschappelijke factor vinden om het beleid aan te passen.
- De OMO-functionaris stelt elk kwartaal en aan het einde van de pilotperiode van twee jaar een verslag op met de belangrijkste bevindingen en leerpunten.